

Szanowni Państwo

Miło mi przekazać kolejny numer „Dermatologii po Dyplomie”, który przypada na początek okresu wakacyjnego, urlopowego, okresu relaksu i wypoczynku. Mam nadzieję, że w tym okresie znajdą Państwo odrobinę czasu na lekturę „Dermatologii po Dyplomie”.

Przygotowaliśmy zestaw artykułów, które z pewnością powinny wzbudzić zainteresowanie lekarza praktyka i spełnić oczekiwania osób pragnących zgłębić najnowszą wiedzę z zakresu immunopatologii dermatologicznej. Dwa artykuły odnoszą się do osób w podeszłym wieku. Problemy wieku podeszłego to obecnie wyzwanie dla całej medycyny, bowiem także dzięki zdobyciom medycyny czas życia wydłuża się, a średni wiek populacji staje się coraz większy. Można pokusić się o stwierdzenie, że przy ograniczonym przyroście naturalnym, społeczeństwo się starzeje. Jedną z prac, artykuł naszego pióra, dotyczy świądu w wieku późnej dorosłości. Pragnę zwrócić Państwa uwagę, że w pracy tej, oprócz kompleksowego omówienia możliwych przyczyn świądu w tym okresie wiekowym, zawarliśmy też rekomendacje leczenia takich postaci świądu, jak świąd cholestatyczny, mocznicowy czy towarzyszący rozrostom hematologicznym. Zalecenia te są wynikiem zarówno opinii eksperckich, przeglądu piśmiennictwa, jak i własnego doświadczenia z prowadzenia chorych z różnymi postaciami świądu. Drugi artykuł odnosi się do problemów alergii kontaktowej. Z pewnością interesujący jest przegląd danych epidemiologicznych alergicznego kontaktowego zapalenia skóry u osób w podeszłym wieku z analizą najczęstszych alergenów. Praca wpisuje się w obecnie trwającą dyskusję, czy diagnostyka alergicznego wyprysku kontaktowego powinna być przeprowadzana w poszczególnych subpopulacjach, także wiekowych, z zastosowaniem innego czy też rozszerzonego zestawu diagnostycznego do wykonywania prób płatkowych. Mam nadzieję, że dane przedstawione w tym artykule pozwolą Państwu na wypracowanie własnego poglądu w powyższej kwestii.

Zachęcam Państwa do zapoznania się także z pracą omawiającą łuszczycę jako systemową chorobę zapalną. Jest to obecny trend rozumienia procesu łuszczycowego mający implikacje terapeutyczne. Wczesne leczenie łuszczycy zwyczajnej czy stawowej nowymi preparatami, jak leki biologiczne, może bowiem mieć znaczenie w ograniczeniu ryzyka rozwoju zespołu metabolicznego lub powikłań sercowo-naczyniowych. Pewne przesłanki takiego postępowania płyną już z piśmiennictwa reumatologicznego, oczekiwalibyśmy również tak wnikliwych danych dotyczących populacji chorych na łuszczycę.

Komórki Langerhansa, mimo intensywnych, wieloletnich badań nad ich funkcją, są wciąż nierozwiązaną w pełni zagadką immunodermatologii. Coraz to nowe dane wskazują na różnorodność ich funkcji w stanie zdrowia i patologii. Nadal nie wypracowano jednego ogólnie przyjętego podziału tych komórek, co pewien czas odkrywano są inne ich markery. Jestem przekonany, że komórki Langerhansa jeszcze przez wiele lat będą cennym materiałem badawczym i przyszłość niejednokrotnie nas jeszcze zaskoczy. Warto więc na tym etapie zapoznać się ze współczesną wiedzą na temat tych ciekawych komórek, kluczowych dla procesów immunologicznych zachodzących w skórze.

Życzę Państwu dużo słońca, czynnego wypoczynku, relaksu, niech ten okres wakacji będzie chwilą wytchnienia od wytężonej pracy.

Prof. dr hab. Jacek Szepietowski
Redaktor Naczelny

prof. dr hab. n. med.
Jacek Szepietowski

Katedra i Klinika
Dermatologii,
Wenerologii i Alergologii
Akademii Medycznej
we Wrocławiu